

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

7. srpnja 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktive 98/6/EZ i 2005/29/EZ – Zaštita potrošača – Oglašavanje s isticanjem cijene – Pojmovi ‚ponuda‘ i ‚cijena koja uključuje poreze‘ – Obveza uključivanja obveznih dodatnih troškova povezanih s prijevozom motornog vozila u prodajnu cijenu tog vozila“

U predmetu C-476/14,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka), odlukom od 18. rujna 2014., koju je Sud zaprimio 27. listopada 2014., u postupku

Citroën Commerce GmbH

protiv

Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW),

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen, predsjednik trećeg vijeća, u svojstvu predsjednika četvrtog vijeća, J. Malenovský, M. Safjan (izvjestitelj), A. Prechal i K. Jürimäe, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: V. Tourrès, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 30. rujna 2015.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Citroën Commerce GmbH, L. Pechan i J. Croll, *Rechtsanwälte*,
- za Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW), B. Ackermann, *Rechtsanwältin*,
- za mađarsku vladu, M. Fehér, G. Szima i M. Bóra, u svojstvu agenata,
- za austrijsku vladu, G. Eberhard, u svojstvu agenta,
- za Europsku komisiju, M. van Beek i M. Kellerbauer, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: njemački

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 16. prosinca 2015.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 1. i članka 3. stavka 1. Direktive 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, str. 27.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 39.) kao i članka 7. stavka 4. točke (c) Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, str. 22.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 101.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Citroën Commercea GmbH i Zentralvereinigunga des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauterer Wettbewerbs eV (ZLW) (udruga za zaštitu poštenog tržišnog natjecanja u automobilskom sektoru) u pogledu oglašavanja motornih vozila društva Citroën Commerce.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 98/6

- 3 U skladu s uvodnim izjavama 6. i 12. Direktive 98/6:
„(6) [...] obveza navođenja prodajne cijene [...] znatno doprinosi boljem informiranju potrošača, jer se time potrošačima na najlakši način omogućuje da optimalno procijene i usporede cijenu proizvoda i tako budu informirani i donose odluke na temelju jednostavnih usporedaba;
[...]
(12) [...] pravila na razini Zajednice osiguravaju homogene i transparentne podatke koji će biti od koristi svim potrošačima u kontekstu unutrašnjeg tržišta [...]”.
- 4 Članak 1. te direktive glasi:
„Svrha je ove Direktive odrediti oznake prodajne cijene i cijene po jedinici mjere proizvoda ponuđenih od strane trgovaca potrošačima s ciljem boljeg informiranja potrošača i lakše usporedbe cijena.”
- 5 Članak 2. navedene direktive predviđa:
„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:
(a) *prodajna cijena* znači konačna cijena za jedinicu proizvoda, ili određenu količinu proizvoda, uključujući [porez na dodanu vrijednost] i sve druge poreze;

(b) *jedinična cijena* znači konačna cijena, uključujući [porez na dodanu vrijednost] i sve druge poreze, za jedan kilogram, jednu litru, jedan metar, jedan kvadratni metar ili jedan kubični metar proizvoda ili drugu jedinstvenu količinsku jedinicu koja se široko i uobičajeno koristi u predmetnoj državi članici pri stavljanju pojedinih proizvoda na tržište;

[...]

(d) *trgovac* znači svaka fizička ili pravna osoba koja prodaje ili nudi na prodaju proizvode koji ulaze u okvir njegove komercijalne ili profesionalne aktivnosti;

(e) *potrošač* je svaka fizička osoba koja kupuje proizvod u svrhe koje su izvan okvira njegove komercijalne ili profesionalne aktivnosti.”

6 Članak 3. te direktive određuje:

„1. Prodajna cijena i jedinična cijena navode se za sve proizvode iz članka 1., pri čemu navođenje jedinične cijene podliježe odredbama članka 5. Jedinična cijena ne mora se navesti ako je jednaka prodajnoj cijeni.

[...]

4. U svakom oglasu u kojem se navodi prodajna cijena proizvoda iz članka 1. navodi se i jedinična cijena u skladu s člankom 5.”

7 Članak 4. stavak 1. Direktive 98/6 glasi:

„Prodajna cijena i jedinična cijena moraju biti nedvosmislene, lako prepoznatljive i jasno čitljive. [...]”

8 Sukladno članku 5. stavku 1. navedene direktive:

„Države članice mogu odustati od obveze navođenja jedinične cijene proizvoda kod kojih ta oznaka nije korisna zbog prirode ili svrhe proizvoda ili bi dovela do zabune.”

9 Članak 10. navedene direktive predviđa:

„Ova Direktiva ne sprečava države članice da donose ili provode povoljnije odredbe u vezi s informiranjem potrošača i usporedbom cijena, ne dovodeći u pitanje njihove obveze iz Ugovora.”

Direktiva 2005/29

10 Uvodne izjave 6. i 10. Direktive 2005/29 glase:

„(6) Ovom se Direktivom [...] usklađuju zakoni država članica u području nepoštenih poslovnih prakse, uključujući nepošteno oglašavanje, koja izravno nanosi štetu gospodarskim interesima potrošača i na taj način neizravno šteti gospodarskim interesima legitimnih konkurenata. [...]

[...]

(10) [...] ova se Direktiva primjenjuje jedino ako ne postoje specifične odredbe prava Zajednice koje uređuju određene aspekte poslovne prakse, kao što su obveze informiranja i pravila o načinu na koji se informacija predstavlja potrošaču. Direktiva osigurava zaštitu potrošača kada ne postoji specifično sektorsko zakonodavstvo na razini Zajednice i sprečava da trgovci stvore pogrešni dojam o prirodi proizvoda. [...]”

11 U skladu s člankom 2. te direktive:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) ‚potrošač‘ znači svaka fizička osoba koja, u poslovnoj praksi na koju se odnosi ova Direktiva, djeluje u svrhe koje sežu izvan njezine trgovačke odnosno poslovne djelatnosti, obrta ili slobodnog zanimanja;
- (b) ‚trgovac‘ znači svaka fizička ili pravna osoba koja, u poslovnoj praksi na koju se odnosi ova Direktiva, djeluje u svrhe vezane uz njezinu trgovačku odnosno poslovnu djelatnost, obrt ili slobodno zanimanje, kao i svaka osoba koja djeluje u ime ili za račun trgovca;

[...]

- (d) ‚poslovna praksa poslovnog subjekta prema potrošaču‘ (dalje u tekstu: poslovna praksa) znači svaka radnja, izostavljanje, tijek postupanja ili zastupanja, tržišno komuniciranje uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište koje izvrši trgovac, a u izravnoj je vezi s promocijom, prodajom ili dobavljanjem proizvoda potrošačima;
- (e) ‚bitno narušavanje gospodarskog ponašanja potrošača‘ znači korištenje poslovne prakse s ciljem bitnog narušavanja potrošačeve sposobnosti da donese informiranu odluku, što potrošača navodi na donošenje odluke o transakciji koju inače ne bi donio;

[...]

- (i) ‚poziv na kupnju‘ znači trgovačko komuniciranje koje navodi obilježja proizvoda i njegovu cijenu na način koji je primjeren korištenim sredstvima trgovačkog komuniciranja i na taj način omogućuje potrošaču da obavi kupnju;

[...]

- (k) ‚odluka o poslu‘ znači svaka odluka koju donosi potrošač, bilo da se ona tiče načina i uvjeta kupnje, plaćanja u cijelosti ili djelomično, zadržavanja proizvoda ili raspolaganja proizvodom, odnosno izvršenja prava iz ugovora vezano uz proizvod, kao i odluči li djelovati ili suzdržati se od djelovanja;

[...]”

12 Članak 3. navedene direktive propisuje:

„1. Ova se Direktiva primjenjuje na nepoštenu poslovnu praksu prema potrošaču, kako je utvrđena u članku 5., prije, tijekom i nakon posla u vezi s proizvodom.

[...]

4. U slučaju proturječja između odredaba ove Direktive i drugih pravila Zajednice o specifičnim aspektima nepoštene poslovne prakse, pravila Zajednice imaju prednost i primjenjuju se na te specifičnosti.

[...]”

13 Članak 5. te direktive, naslovljen „Zabrana nepoštene poslovne prakse”, glasi:

„1. Nepoštena poslovna praksa se zabranjuje.

2. Poslovna praksa je nepoštena:

(a) ako je u suprotnosti sa zahtjevima u pogledu profesionalne pažnje

i

(b) ako bitno narušava ili je vjerojatno da će narušiti gospodarsko ponašanje prosječnog potrošača do kojeg dopire odnosno kojem je namijenjena, u odnosu na proizvod, odnosno gospodarsko ponašanje prosječnog člana skupine ako je poslovna praksa usmjerena određenoj skupini potrošača.

[...]

4. Nepoštenom poslovnom praksom smatra se posebno:

(a) zavaravajuća poslovna praksa kako je određena u člancima 6. i 7.;

[...]”

14 Članak 7. Direktive 2005/29 predviđa:

„1. Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako u danom činjeničnom okviru, uzimajući u obzir sva njegova obilježja i okolnosti i ograničenja sredstava priopćavanja, izostav[i] bitne informacije potrebne prosječnom potrošaču da bi u danim okolnostima donio informiranu odluku o transakciji te na taj način prosječnog potrošača navodi ili je vjerojatno da će ga navesti na donošenje odluke o poslu koju inače ne bi donio.

[...]

4. U slučaju pozivanja na kupnju sljedeće se informacije smatraju bitnima, ako već nisu očite iz konteksta:

[...]

(c) cijena koja uključuje poreze ili način na koji se cijena izračunava ako se zbog prirode proizvoda ona ne može na razuman način unaprijed izračunati, kao i, ako je primjereno, svi dodatni troškovi otpreme, dostave ili poštanski troškovi odnosno ako ih nije moguće na razuman način izračunati unaprijed, činjenica da ti troškovi mogu biti plativi;

[...]”

Njemačko pravo

15 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (Zakon o suzbijanju nelojalne konkurencije) od 3. srpnja 2004. (BGBl. 2004 I, str. 1414., u daljnjem tekstu: UWG) prenio je u njemačko pravo Direktivu 2005/29.

16 Sukladno članku 1. stavku 1. prvoj rečenici drugom slučaju Preisangabenverordnung (Pravilnik o isticanju cijena, BGBl. 1985 I, str. 580., u daljnjem tekstu: PAngV), onaj tko u svojstvu prodavatelja proizvoda obavlja oglašavanje potrošačima s isticanjem cijene mora navesti konačnu cijenu koju treba platiti tako da uključi porez na dodanu vrijednost (PDV) kao i druge sastavne dijelove cijene.

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 17 Citroën Commerce u novinama *Nürnberger Nachrichten*, u izdanju od 30. ožujka 2011., objavio je oglas koji se odnosi na motorno vozilo marke Citroën sljedećeg sadržaja: „na primjer Citroën C4 VTI 120 Exclusive: 21.800 [eura]¹” i „maksimalno sniženje cijene 6170 [eura]¹”. Bilješka „1” upućivala je na sljedeće navode, koji su se nalazili na dnu tog oglasa: „cijena uvećana za 790 [eura] troškova prijevoza. Ponuda namijenjena pojedincima vrijedi za sva vozila Citroën C4 [...] naručena do 10. travnja 2011. [...]”. Ukupna cijena, koja uključuje troškove prijevoza vozila od proizvođača do prodavatelja (*Überführungskosten*) i koje klijent mora snositi prilikom kupnje takvog vozila, nije bila navedena u tom oglasu.
- 18 ZLW podnio je Landgerichtu Köln (Regionalni sud u Kölnu, Njemačka) zahtjev za prestanak navedenog oglašavanja društva Citroën Commerce, s obrazloženjem da nije sadržavalo konačnu cijenu u koju su uključeni troškovi prijevoza.
- 19 Presudom od 11. siječnja 2012. Landgericht Köln (Regionalni sud u Kölnu) prihvatio je taj zahtjev.
- 20 Citroën Commerce podnio je žalbu protiv te odluke Oberlandesgerichtu Düsseldorf (Viši regionalni sud u Düsseldorfu, Njemačka). Presudom od 21. rujna 2012. taj je sud odbio žalbu.
- 21 Landgericht Köln (Regionalni sud u Kölnu) i Oberlandesgericht Düsseldorf (Viši regionalni sud u Düsseldorfu) smatrali su da je predmetno oglašavanje, zbog neisticanja konačne cijene, bilo protivno odredbama UWG-a i PAngV-a.
- 22 Citroën Commerce protiv presude Oberlandesgerichta Düsseldorf (Viši regionalni sud u Düsseldorfu) podnio je reviziju Bundesgerichtshofu (Savezni vrhovni sud, Njemačka).
- 23 Sud koji je uputio zahtjev navodi da javnost troškove prijevoza vozila od proizvođača do prodavatelja ne doživljava kao dodatni trošak prijevoza, već kao sastavni dio konačne cijene vozila. Odvojeno upućivanje na te troškove bilo bi opravdano samo kad klijent može odabrati između osobnog preuzimanja vozila kod proizvođača i prijevoza tog vozila do prodavatelja ili kad utvrđenje visine tih troškova ne bi bilo moguće te kad bi bili različiti od slučaja do slučaja. Međutim, u glavnom postupku ti uvjeti nisu ispunjeni.
- 24 U tim je okolnostima Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Predstavlja li oglašavanje proizvoda s isticanjem cijene koju za njega treba platiti ponudu u smislu članka 1. Direktive 98/6?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Mora li prodajna cijena, koju treba navesti u skladu s člankom 1. i člankom 3. stavkom 1. prvom rečenicom Direktive 98/6 prilikom ponude u smislu članka 1., uključivati i obvezno nastale troškove prijevoza motornog vozila od proizvođača do prodavača?

U slučaju niječnog odgovora na prvo ili drugo pitanje:

3. Mora li ‚cijena koja uključuje poreze’, koju prilikom poziva na kupnju u smislu članka 2. točke (i) Direktive 2005/29 treba navesti u skladu s njezinim člankom 7. stavkom 4. točkom (c) prvim slučajem, u slučaju motornog vozila uključivati i obvezno nastale troškove prijevoza vozila od proizvođača do prodavača?”

O prethodnim pitanjima

- 25 Svojim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita Sud treba li članak 1. i članak 3. stavak 1. Direktive 98/6 te članak 7. stavak 4. točku (c) Direktive 2005/29 tumačiti na način da troškovi prijevoza motornog vozila od proizvođača do prodavatelja koje treba snositi potrošač moraju biti uključeni u prodajnu cijenu vozila navedenu u oglasu trgovca.
- 26 Uvodno valja navesti da je, sukladno njezinu članku 1., svrha Direktive 98/6 odrediti oznake prodajne cijene i cijene po jedinici mjere proizvoda ponuđenih od strane trgovaca potrošačima s ciljem boljeg informiranja potrošača i lakše usporedbe cijena.
- 27 U tom pogledu, kao što je to navedeno u uvodnoj izjavi 12. te direktive, njome se osiguravaju homogeni i transparentni podaci koji će biti od koristi svim potrošačima u kontekstu unutarnjeg tržišta.
- 28 Kako bi se osigurala ta homogenost i transparentnost podataka o cijeni, člankom 3. stavkom 1. navedene direktive traži se navođenje prodajne cijene za sve proizvode koje trgovci nude potrošačima, s time da je prodajna cijena definirana, sukladno članku 2. točki (a) iste direktive, kao konačna cijena za jedinicu proizvoda ili određenu količinu proizvoda koja uključuje PDV i sve druge poreze.
- 29 Primjenjivost Direktive 98/6 u odnosu na oglašavanje s isticanjem prodajne cijene proizvoda proizlazi iz njezina članka 3. stavka 4.
- 30 U tom pogledu valja navesti da, iako potonjom odredbom nije predviđena opća obveza navođenja prodajne cijene, u pogledu oglašavanja poput onoga u glavnom postupku – u kojem se navode posebnosti nujenog proizvoda te cijena koja u očima potrošača koji je prosječno obaviješten i koji postupi s uobičajenom pažnjom i oprežnošću odgovara prodajnoj cijeni tog proizvoda kao i datum do kojeg „ponuda” koja je upućena pojedincima ostaje valjana – takav potrošač može smatrati kao da se radi o ponudi trgovca o prodaji navedenog proizvoda pod uvjetima navedenima u oglasu. U takvom slučaju navedena cijena mora ispuniti zahtjeve Direktive 98/6.
- 31 Posebno, ta cijena mora biti prodajna cijena proizvoda o kojem je riječ, odnosno njegova konačna cijena u smislu članka 2. točke (a) Direktive 98/6. Konačna cijena omogućuje potrošaču da procijeni i usporedi cijenu navedenu u oglasu s cijenom drugih sličnih proizvoda te da stoga, sukladno uvodnoj izjavi 6. te direktive, bude informiran i donese odluku na temelju jednostavnih usporedbi.
- 32 Sud koji je uputio zahtjev treba provjeriti jesu li svi elementi navedeni u točki 30. ove presude ispunjeni.
- 33 Točno je da je u presudi od 10. srpnja 2014., Komisija/Belgija (C-421/12, EU:C:2014:2064, t. 59.) Sud podsjetio da cilj Direktive 98/6 nije zaštita potrošača u području naznačivanja cijena, načelno ili kada se radi o ekonomskoj stvarnosti oglašavanja sniženja cijena, već zaštita u materiji naznačivanja cijena proizvoda pozivanjem na različite vrste mjernih jedinica.
- 34 Međutim, Sud je navedeno izložio samo kao odgovor na argument Kraljevine Belgije, koja je htjela dokazati da belgijsko zakonodavstvo prema kojem oglašavanje smanjenja cijena mora ispuniti određene vremenske zahtjeve potpada pod područje primjene Direktive 98/6.
- 35 Takvo pitanje očito je različito od onoga o kojem se raspravlja u ovom postupku, koji se odnosi na utvrđenje različitih elemenata koji se moraju uključiti prilikom isticanja prodajne cijene u smislu članka 2. točke (a) Direktive 98/6.

- 36 U odnosu na te elemente, valja navesti da, uz činjenicu da ta prodajna cijena mora obuhvatiti PDV i sve druge poreze, ona mora općenito predstavljati konačnu cijenu za jedinicu proizvoda ili određenu količinu proizvoda.
- 37 Kao konačna cijena, prodajna cijena mora obvezno uključiti neizbježne i predvidljive elemente cijene, elemente koji obvezno idu na teret potrošača i koji predstavljaju novčanu protučinidbu za stjecanje odnosnog proizvoda (vidjeti po analogiji presudu od 18. rujna 2014., Vueling Airlines, C-487/12, EU:C:2014:2232, t. 36.).
- 38 Slijedom toga, u slučaju da trgovac koji prodaje proizvod traži od potrošača da snosi troškove prijevoza tog proizvoda od proizvođača do tog trgovca-prodavatelja, zbog čega te troškove, koji su uostalom nepromjenjivi, obvezno snosi potrošač, oni predstavljaju element prodajne cijene u smislu članka 2. točke (a) Direktive 98/6.
- 39 To je osobito slučaj kada potrošač ide u poslovne prostorije trgovca kako bi preuzeo motorno vozilo koje je od njega kupio, a koje je proizvedeno u drugom poslovnom postrojenju. U takvoj situaciji troškove prijevoza tog vozila od proizvođača do trgovca-prodavatelja obično snosi taj potrošač.
- 40 Ti troškovi prijevoza, koje obvezno snosi potrošač, moraju se razlikovati od dodatnih troškova transporta ili dostave kupljenog proizvoda do mjesta koje je odabrao potrošač, s obzirom na to da se taj dodatni trošak ne može kvalificirati kao neizbježan i predvidljiv element cijene.
- 41 Stoga, ako se ostvari situacija iz točke 30. ove presude, cijena proizvoda čiju prodaju trgovac nudi potrošaču u oglasu koji se odnosi na taj proizvod mora obuhvatiti troškove prijevoza tog proizvoda od proizvođača do trgovca kad ih obvezno snosi potrošač.
- 42 U odnosu na primjenu Direktive 2005/29, valja podsjetiti da, sukladno njezinu članku 3. stavku 4., u slučaju proturječja između odredaba te direktive i drugih pravila Unije o specifičnim aspektima nepoštenih poslovnih prakse, ta druga pravila imaju prednost i primjenjuju se na te specifičnosti.
- 43 Točno je da se Direktiva 2005/29, sukladno svojem članku 3. stavku 1., primjenjuje na nepoštenu poslovnu praksu prema potrošačima, kako je utvrđena u njezinu članku 5., prije, tijekom i nakon posla u vezi s proizvodom. U članku 2. točki (d) navedene direktive nepoštena poslovna praksa definirana je kao „svaka radnja, izostavljanje, tijek postupanja ili zastupanja, tržišno komuniciranje uključujući oglašavanje i stavljanje proizvoda na tržište koje izvrši trgovac, a u izravnoj je vezi s promocijom, prodajom ili dobavljanjem proizvoda potrošačima” (vidjeti presudu od 16. srpnja 2015., Abcur, C-544/13 i C-545/13, EU:C:2015:481, t. 73.).
- 44 Međutim, valja navesti da su Direktivom 98/6 uređeni specifični aspekti, u smislu članka 3. stavka 4. Direktive 2005/29, poslovne prakse koja se može kvalificirati kao nepoštena u odnosima između trgovaca i potrošača, i to osobito onima koji su povezani s isticanjem prodajne cijene proizvoda u ponudama i oglašavanju.
- 45 U tim okolnostima, s obzirom na to da je aspekt poslovne prakse koji se odnosi na prodajnu cijenu navedenu u oglasu, poput onog u glavnom postupku, uređen Direktivom 98/6, u odnosu na taj aspekt ne može se primijeniti Direktiva 2005/29.
- 46 Stoga nije potrebno tumačiti članak 7. stavak 4. točku (c) Direktive 2005/29.
- 47 Imajući u vidu sva prethodna razmatranja, na upućena pitanja valja odgovoriti tako da se članak 3. Direktive 98/6, u vezi s njezinim člankom 1. i člankom 2. točkom (a), treba tumačiti na način da troškovi prijevoza motornog vozila od proizvođača do prodavatelja koje snosi potrošač moraju biti

uključeni u prodajnu cijenu tog vozila navedenu u oglasu trgovca kad, imajući u vidu sva njegova obilježja, taj oglas kod potrošača stvara dojam o ponudi koja se odnosi na to vozilo. Sud koji je uputio zahtjev treba provjeriti jesu li svi ti uvjeti ispunjeni.

Troškovi

- ⁴⁸ Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Članak 3. Direktive Europskog parlamenta i Vijeća 98/6/EZ od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima, u vezi s njezinim člankom 1. i člankom 2. točkom (a), treba tumačiti na način da troškovi prijevoza motornog vozila od proizvođača do prodavatelja koje snosi potrošač moraju biti uključeni u prodajnu cijenu tog vozila navedenu u oglasu trgovca kad, imajući u vidu sva njegova obilježja, taj oglas kod potrošača stvara dojam o ponudi koja se odnosi na to vozilo. Sud koji je uputio zahtjev treba provjeriti jesu li svi ti uvjeti ispunjeni.

Potpisi